

terne. Hertil kommer de Dyrtidstillæg, der efter Lovens Ikrafttræden generelt maatte blive fastsat for almindeligt forekommende Arbejder i de nævnte Lønomaader. Da det stadig, som under den nugældende Lov, er Hensigten, at der i videst muligt Omfang skal arbejdes i Akkord, udtales det, at Akkorden skal fastsættes saaledes, at den ved normal Arbejdspræstation kan paaregnes at ville give en Fortjeneste af henholdsvis 60 Kr., 55 Kr. og 50 Kr. Hertil kommer yderligere eventuelle fremtidige Dyrtidstillæg. Da man har forfaldt Timelønsprincippet til Fordel for en Ugeløn, er det yderligere bestemt, at for hver Time, der arbejdes i Akkord, nedsættes den faste Ugeløn med $\frac{1}{40}$. Selv om det efter Loven ikke er Tanken i Almindelighed at henvise Forsørgere fra Byerne til Arbejde borte fra Hjemmet, har man dog anset det for rigtigst i Loven at indføje en Bestemmelse om, at der, hvis saadan Henvi- ning finder Sted, efter Arbejds- og Socialministerens nærmere Bestemmelse kan ydes de paagældende et Løntillæg af indtil 25 Øre i Timen. Endelig aabner Bestem- melsen om, at der kan ydes et Kvalifika- tionstillæg paa indtil 25 Øre pr. Time, og at Arbejds- og Socialministeren kan godkende Afvigelser fra de her fastsatte Regler, Mulighed for at imødegaa eventuelle Ubil- ligheder.

Bestemmelsen i Stk. 3 er ny og tager Sigte paa de Tilfælde, hvor der til et Ar- bejde henvises Personer, der ikke har eller kan skaffe sig Bopæl og Kost i Nærheden af Arbejdsstedet. Af Hensyn til Prisudvik- lingen har man anset det for rigtigst at indføje en Bestemmelse om, at Arbejds- og Socialministeren, for saa vidt Forholdene gør det rimeligt, kan bestemme, at de i Loven nævnte Maksima for Fradrag skal forhøjes eller nedsættes.

Bestemmelsen i Stk. 4 maa ses paa Baggrund af den ikke ubetydelige Forrin- gelse af Arbejdernes Indtjeningsmuligheder ved Arbejder, der udføres i Henhold til nærværende Lov.

Til § 5.

Bestemmelsen i denne Paragraf er ny og udvider Kredsen af dem, der opfylder Betin- gelserne for at kunne henvises til et Arbejde. Efter den nugældende Lov kan der som Hovedregel kun henvises langvarigt arbejds- løse, det vil sige Personer, der har haft min- dre end 10 Maaneders Arbejde i Løbet af de sidste 2 Aar. Da man imidlertid nu udvider Kredsen af de offentlige Arbejder, hvortil Henvi- ning af Arbejdsstyrke skal ske gennem den offentlige Anvisning, og da der samtidig

indenfor forskellige Fag og Brancher kan forventes en ret væsentlig Tilgang af nye arbejdsløse, der ikke har Mulighed for inden- for en overskuelig Fremtid paany at kunne faa Arbejde i deres Fag, har man fundet, at Kredsen af de Personer, der opfylder Betin- gelserne for at kunne henvises, bør udvides. Man har derfor stillet Forslag om, at ved- kommende blot skal have været uden Be- skæftigelse i mindst 4 Maaneder (100 Ar- bejdsdage) indenfor det sidste Aar, og at der som Regel skal være hengaaet 14 Dage siden sidste Arbejdsophør. Herved kan det forventes, at ca. 50 pCt. af de ledige bliver berettiget til Henvi- ning, mod nu ca. 20 pCt. Indenfor dem, der herefter er berettiget til at blive henvist, skal de, der staar med den største Ledighed indenfor det sidste Aar, henvises først, idet Formaålet stadig er at komme de haardest ramte til Hjælp, baade af Hensyn til de paagældende selv og af Hensyn til Erhvervslivet, der næppe senere vil kunne finde lønnende Anvendelse for dem, hvis de gennem en fortsat Ledig- gang bliver uvant med Arbejde. Det skal ved Henvi- ningen paases, at der ikke ud- tages arbejdsløse, der har Udsigt til indenfor en rimelig Tid at opnaa ordinært Arbejde. Blandt dem, der herefter er berettiget til at blive henvist til et af det offentlige iværksat Arbejde, skal først henvises de i Arbejds- stedets Nærhed boende arbejdsløse Forsør- gere i Alderen fra 18 til 60 Aar og Ikke-Forsørgere i Alderen fra 50 til 60 Aar, idet disse Kategorier af personlige Grunde vanskeligt kan flyttes til en fjernere liggende Arbejds- plads. Derefter henvises Ikke-Forsørgere i Alderen fra 25 til 50 Aar, som enten bor i Arbejdsstedets Nærhed eller har Bopæl i Byer, hvorved man vil søge opnaaet at faa de arbejdsløse Ikke-Forsørgere fra Byerne ud paa Landet, hvor, som anført, de ar- bejdsmæssige Opgaver i første Række frem- byder sig. Arbejdsløse Ikke-Forsørgere i Alderen mellem 18 og 25 Aar skal fortrinnsvis hjælpes gennem Lovgivningen om Ung- domslejre, men Bestemmelsen i Stk. 4 giver Arbejds- og Socialministeren Mulighed for, hvor Forholdene taler derfor, f. Eks. ved Udførelse af Arbejder, der kræver særlig Fagkundskab, ogsaa at henvise saadanne arbejdsløse til de efter nærværende Lov iværksatte Arbejder.

Til § 6.

Medens Bestemmelsen i Stk. 1 svarer til den nugældende Lovs § 15, Stk. 3, er Bestemmelsen i Stk. 2 ny. Denne Bestem- melse maa ses paa Baggrund af de fra Ung- domslejrene hidtil indhøstede Erfaringer,